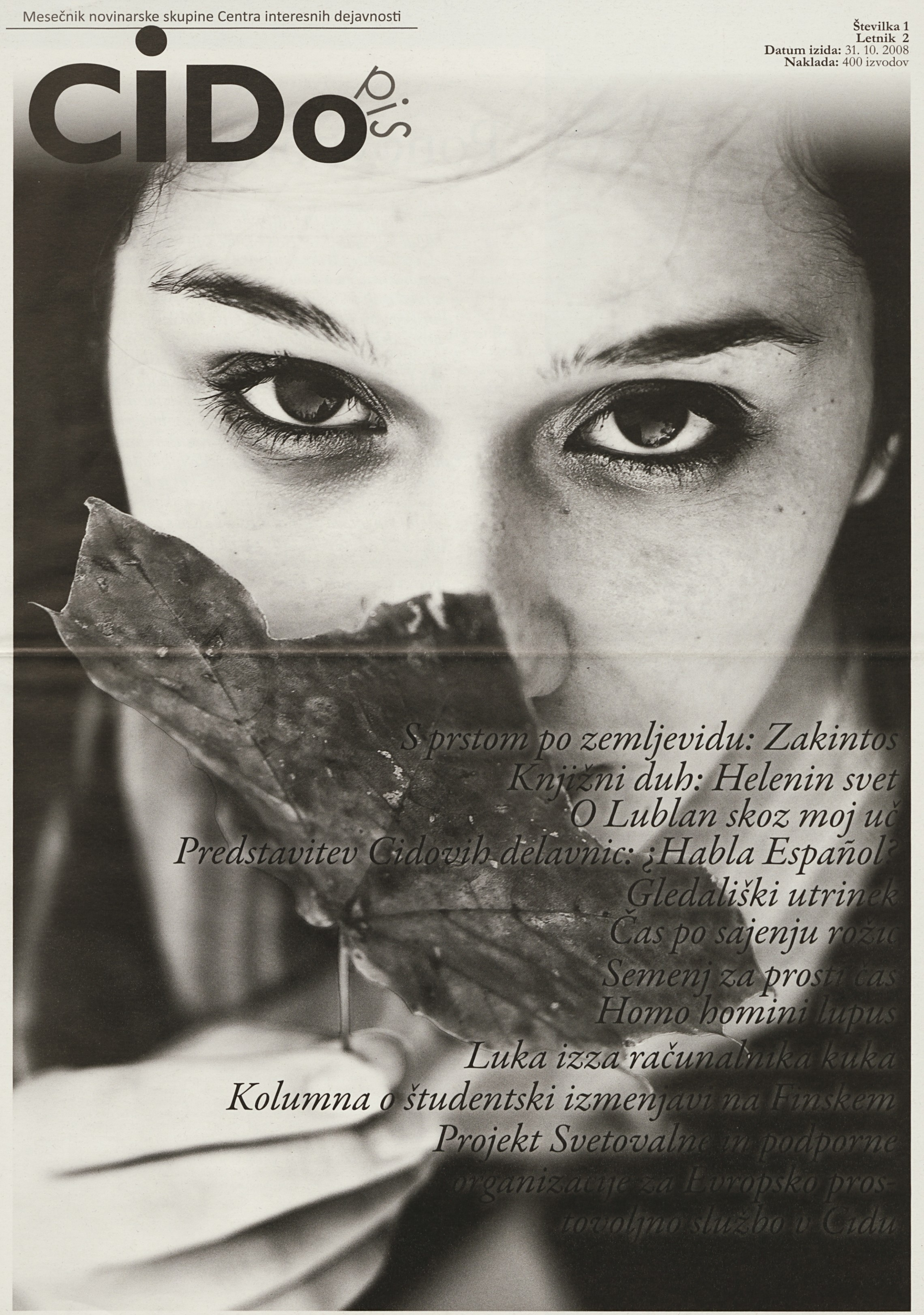

*S prstom po zemljevidu: Zakintos
Knjižni duh: Helenin svet
O Lublan skoz moj uč
Predstavitev Cidovih delavnic: ¿Habla Español?
Gledališki utrinek
Čas po sajenju rožic
Semenj za prosti čas
Homo homini lupus
Luka izza računalnika kuka
Kolumna o študentski izmenjavi na Finskem
Projekt Svetovalne in podporne
organizacije za Evropsko prostovoljno službo v Cidu*

Ponovno Cidopis!

Z novim šolskim in študijskim letom je prišel tudi novi Cidopis, ki si je čez poletje privoščil počitek.

Člani novinarske skupine Centra interesnih dejavnosti smo ga osvežili s kar nekaj novostmi. Ena izmed njih je, recimo, kolumna V savni, ki jo bo s Finskega pisala novinarka Živa Rokavec, saj se bo tam udeležila študentske izmenjave. V Ljubljani bo še naprej študirala naša članica Maruška Samobor Gerl, ki bo prav tako pisala svojo kolumno, in sicer o zanimivem dogajanju v naši prestolnici. Ker Maruška študira bibliotekarstvo, nas bo v rubriki Knjižni duh tudi seznanjala z raznimi bralnimi zanimivostmi. V Cidopisu pa seveda lahko še vedno najdete zanimive stare rubrike, kot je Esejistični kotiček našega Uroša Sitarja, ki se skozi eseje poglobljeno loteva aktualnih tem. Kot vedno vas bo zagotovo navdušila tudi ravno prav kritična Barbara Ferčič, ki v kolumni Na prepihu na prepih postavlja različne teme. Na razne konce sveta vas bo tudi v tem letu popeljala rubrika S prstom po zemljevidu – v tokratni vas Živa Rokavec vabi v Grčijo. Z računalniškimi novostmi vas bo še vedno seznanjal Luka Cvetko, osnovnošolec z neverjetnim slogom pisanja. Zanimivi intervjuji bodo še vedno na voljo v rubriki Zarečeno, prav tako boste izvedeli, kaj se vse se je in se bo dogajalo v Centru interesnih dejavnosti, brali boste lahko tudi zanimive prispevke Maje Kračun in Jasmine Kokol ter še in še. Seveda ne smemo pozabiti na čudovite fotografije Andreja Lamuta, ki vedno znova popestrijo naš Cidopis. Eno takšno smo pripeli tudi k temu uvodu. Prijetno branje, veliko pečenega kostanja in veselo jesen vam želimo cidopisovci!

Polona Ambrožič, urednica Cidopisa in mentorica novinarske skupine Centra interesnih dejavnosti

Biblioterapevtsko pero o knjigi Zgodba mojega življenja Helenin svet

Filozofsko fakulteto obiskuje precej študentov s posebnimi potrebami. Gre za gibalno ovirane, slepe, slabovidne, gluhe in naglušne. Da jim olajšajo dostop do fakultete in prostorov, njihovo uporabo, so izvedli številne izboljšave, od spušenih tipk v dvigalu do poti, označene z rumeno črto, ki vodi od avtobusne postaje do vhoda. Ne glede na tehnološke spremembe in prostorske prilagoditve pa se odnos do oseb s posebnimi potrebami ni spremenil. Veliko ljudi se prestraši, zmrzne, se odmakne, obrne stran ali se ogne, ko zagleda osebo, ki si pomaga s palico ali človeka na vozičku. Tak strah izhaja iz nepoznavanja, neizobraženosti; predavanj, ki jih organizirajo v ta namen, pa se udeležuje ozek krog ljudi, navadno tistih, ki so v stiku s takšnim človekom ali pa jih to zanima. Širših množic informacije tako skorajda ne dosežejo. Poleg tega se postavlja vprašanje, kako približati problematiko ljudem in jim pomagati razumeti svet tako ali drugače oviranih. Ker osebe s posebnimi potrebami o svojem doživljanju sveta ne govorijo ravno pogosto, ko pa že, to navadno počnejo v skupini enakih, saj se tako počutijo bolj varne in sprejete, obstaja knjiga, ki spregovori v njihovem imenu. Spoznajmo doživljanje sveta slepe in hkrati gluhe ženske.

Helen Keller se je rodila povsem običajna, videla in slišala je kot vse deklice. Bolezen ji je vzela vid in sluh ter jo obsodila na več let neuspešne komunikacije s svetom. Za otroka je izjemno pomembno, da lahko izraža svoje želje in čustva, ter potrebno, da navezuje stike z drugimi ljudmi. Helen je to počela zelo neučinkovito, zato je podivjala. Dokler ni dobila učiteljice, ki ji je pomagala vzpostaviti komunikacijo z okoljem, brzdati izbruhe nezadovoljstva in prebuditi občutenje narave. Popeljala jo je v svet kakovostne literature in jo navdušila za izobraževanje. Helen je diplomirala, doktorirala iz angleške književnosti, med študijem pa se je naučila tudi govoriti, kar ji je omogočilo več stikov z vrstnicami, pridobila je občutek sprejetosti in veljave, kar je za vsakogar sila pomembno. Opisi čutenja narave so hrana za dušo bralca njene avtobiografije Zgodba mojega življenja. Z dotikom se ji je uspelo približati svetu bolj, kot je uspelo marsikateremu človeku z vsemi petimi delujočimi čutili. S tipom ji je uspelo zaznati razporedenja ljudi, v muzejih in galerijah je opazila podrobnosti na kipih in drugih razstavnih eksponatih, nanje opozorila in presenetila tako domače

kot tudi direktorje muzejev. Tudi glasbo je zaznavala, opisuje trenutek v cerkvi, ko so jo prevzele vibracije mogočnih orgel. Helen glasbe ni le slišala, čutila jo je. Tudi vonj je bil njen zvest spremljevalec, tako se je orientirala na domačem dvorišču pa tudi drugje na prostem. Ko je poskrbela zase, je začela dajati. Izpolnjevalo jo je delovanje za slepe in gluhe, pisanje svojih doživljanj z namenom pomagati razumeti drugim, kako je biti prikrajšan za vid in sluh. Tudi predavala je na raznih koncertih sveta in hkrati vpijala vase vse vtise, saj je bil zanjo vsak trenutek dogodek, doživetje, nekaj novega, kar je želela sprejeti in dovoliti, da postane del nje. Estetika njenega izražanja je posledica stika s klasiki in izbranim leposlovjem. Pisateljskemu jeziku, ki ga je prevzela od branja, je dodala še sebe, svoj slog. Pisanje bralca pritegne, mu omogoča, da jo zlahka razume in se hitro potopi v čutenje skupaj z njo. Svoj položaj opiše s takšnim žarom in pozitivnim odnosom do življenja, da bralec lahko uvidi prednosti defekta, ki ga je bila deležna, mu da priložnost, da se zamisli nad lastnim doživljanjem sveta in se nato odloči, ali ga želi spremeniti. Helen nas popelje do uvida človekovega egoizma

in prednosti doživljanja ter čutenja sveta, do spoznanja, da je materialni svet zgolj zavesa, potegnena čez oči videčih in vata v ušesih sliščih. Vsak trenutek je dogodek. Odgrnimo zaveso in odstranimo vato, uživmo lepoto trenutka in postanimo ljudje!

Maruška Samobor Gerl, študentska bibliotekarstva

V savni

Kolumna o študentski izmenjavi na Finskem

Vprašaj se, ali to, kar delaš danes, vodi tja, kjer želiš biti jutri

Pravzaprav se vse sliši preprosto. Na spletni strani se objavi razpis, izbereš zeleno fakulteto, izpolniš prijavnico, na kuverto nalepiš znamko in počakaš na odgovor iz mednarodne pisarne. Sama sem bila, že odkar sem se vpisala na fakulteto za družbene vede, prepričana, da se bom udeležila izmenjave Erasmus. Zakaj? Ker je to dobra priložnost, da spoznaš, kako poteka študij v kakšni drugi državi, ker se popolnoma osamosvojiš in ker so vsi, ki so se podali v to, zagotovili, da je to dobra in nepozabna izkušnja z veliko potovanja in žuriranja.

Tako sem skrbno pregledala razpis ponujenih fakultet in se na koncu odločila za Stadia – University of Helsinki. Izpolnila sem prijavnico in čakala. Čakala. Ko sem nekje sredi marca preverila spletni nabiralnik, sem zagledala e-pošto. To je to. *Spoštovani, z veseljem vam sporočamo, da ste bili sprejeti na izmenjavo s Finsko za razpisano časovno obdobje!* To! Na Finsko grem! Seveda sem morala takoj obvestiti vse najbližje. Sošolke so me presenečeno spraševale: Pa zakaj na Finsko? Tam je mrzlo, tam je noč. Dejstvo je, da je Finska zelo dodelala sistem izmenjav Erasmus in ga vpletla v svoj šolski sistem. Priskrbijo ti stanovanje ali sobo v študentskem domu, dodelijo ti študenta tutorja, ki ti pomaga pri vpisu in te usmerja. Predmetniki so usklajeni s partnerskimi fakultetami, zato problemov pri priznavanju predmetov naj ne bi bilo. Šolski sistem temelji na bolonjski reformi, katere cilj je samostojno in raziskovalno delo. Zanje je vrednota in ne obveznost. Pa kaj če se bo vse to dogajalo pri minus 20 in v temi. Noč ima

vendar svojo moč.

Ko sem proslavila, sem pričela pregledovati obveznosti, ki jih moram opraviti pred odhodom: sestaviti študijski sporazum, kandidirati za sobo v študentskem domu, napisati življenjepis in poslati v Helsinke vse do zdaj opravljene študijske obveznosti, se prijaviti za štipendijo in tudi glede tega izpolniti številne obrazce, nalepiti vsaj pet svojih slik, izbrskati kakršna koli priznanja glede sodelovanja na študijskem področju in vsaj trikrat na dveh straneh obrazložiti svoja pričakovanja o izmenjavi. Veliko pisanja in izpolnjevanja, preden se sploh lahko začne dogajati. Vendar moja želja, ki sem ji sledila, se je izpolnila. In takrat se pravzaprav vse sliši preprosto.

Živa Rokavec

Semenj za prosti čas

Kot vsako leto se je tudi letos odvil sejem prostega časa. Naj osvežim spomin, da je to sejem, namenjen otrokom in mladim, kjer se predstavljajo razne organizacije s svojimi programi. Vsakič nam ponudijo svežino, ki naj bi omogočila mladim kakovostno in ustvarjalno preživljanje prostega časa. Prizadevajo si, da bi ponudili nekaj za vsak okus in nihče ne bi odšel praznih rok ali ostal ravnodušen.

Center interesnih dejavnosti Ptuj je kot organizator povabil k sodelovanju Cesarsko-kraljevi Ptuj, Plezalni klub 6b Ptuj, Pokrajinski muzej Ptuj, Društvo Ars vitae, Center za socialno delo Ptuj, Plesni center Mambo, Karate do klub Ptuj, Center aerobike, Atletski klub Cestno podjetje Ptuj, Kulturno-umetniško društvo Musica Ptuj, Judo klub Drava Ptuj, ZSKSS Steg sončno pesem Ptuj 1, Društvo prijateljev mladine Ptuj, Revivis Ptuj, Ljudsko univerzo Ptuj, Športno društvo Fidesport, brata Malek in Neleja – otroške animatorje, Športno zvezo občine Hajdina in Brodarsko društvo Ranca Ptuj.

Pester izbor ponudnikov raznih storitev in programov je ponujal tako najmlajšim kot tudi starejšim mimoidočim pisano paleto možnosti za preganjanje dolgega, krepitev telesa in duha. Ves čas je trajal tudi povezovalni program, ki ga je ponovno dobro izpeljala odlična Urška Vučak, ki ji ni manjkalo humorja, improvizacije in sproščenega pogovora s predstavniki posameznih društev.

Sprehod med stojnicami je obetal polno naročje zloženek in letakov, manjkalo ni sladkih priboljškov in balonov, ulična zabavljaka pa sta obiskovalce navduševala z izdelovanjem figur iz napihnjenih balonov. Novi trg na Ptujju je bil kmalu poln otrok, ki so stiskali v eni roki pest bonbonov, pod drugo roko pa nosili pisano rožo ali pudljo.

Kljub sončnemu sobotnemu dopoldnevu je bilo ciljne skupine, ki ji je bil sejem namenjen, malo. Temu je najverjetneje botroval Poli maraton, ki je bil istočasno. Kakor koli že, obiskovalci enega in drugega dogodka so lahko zbirali informacije o načinih preživljanja prostega časa ali ga dejansko športno obarvali.

Dve uri prijetnega druženja sta hitro minili in samo upamo lahko, da bodo mladi izkoristili pestro ponudbo, ki jim je na voljo. Organizatorjem je veliko do tega, da bi pritegnili čim več mlade krvi in jim popestrili življenje s stvarjo, ki je navdušila tudi njih same. Torej, mladi Ptujčani, v akcijo in izkoristite dan!

Maruška Samobor Gerl

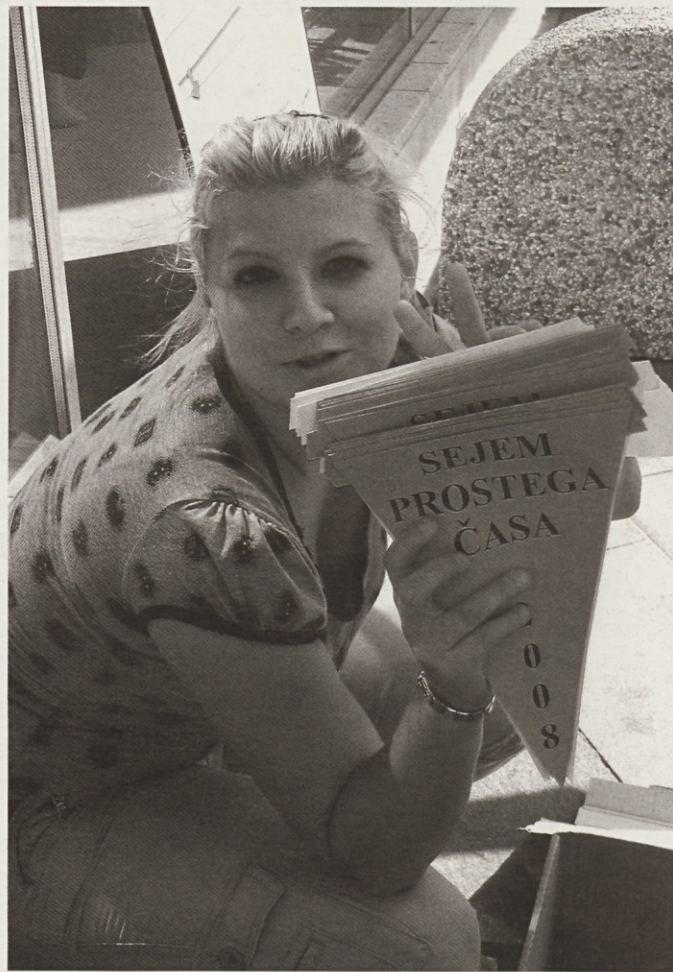

Foto: Arhiv CID Ptuj

Gledališki utrinek

O predstavi Za narodov blagor

Na volilno nedeljo so policisti v Ptujskem kinu zaznali večjo kršitev volilnega molka, v štirih prepričevanjih neodločenih sta sodelovala desničarski in levičarski kandidat. Šlo je za še eno politično soočenje in zadnje merjenje glasov oziroma vzporedne volitve.

Govorimo o satiri, prirejeni po Ivanu Cankarju. Režiral jo je Samo M. Strelec, ta je ob Jaši Jamniku, Petru Srpciču, Tadejem Tošem in muzikanti za razvedrilo med resnimi trenutki tudi zaigral. Gledalstvu so ponudili nekoliko drugačno, a zato zabavno in na trenutke improvizirano komedijo. Tudi volilno pravico so prepustili njim, zmagala je levica, proslavila je s pijačo.

Luka Cvetko

Predstavitev Cidovih delavnic

¿Habla Español?

Pomembnosti znanja tujih jezikov se vedno bolj zavedamo. Sploh pa se krepí prepričanje, da ta večšina že skoraj spada k splošni izobrazbi. Prav tako pa je vedno zaželeno znanje več jezikov in ne samo večno opevane angleščine. Španščina je postala zelo priljubljena, rezultat pa so seveda številni tečaji tega izjemno mikavnega jezika. Enega takšnih ima zdaj tudi CID pod vodstvom Mojce Petrovič.

Mojca je svojo usodno povezanost s tem jezikom opisala z besedami: »Pred dvanajstimi leti sem, lahko bi rekla da skoraj po naključju, začela študij španskega jezika in sociologije kulture. Ker se španščine prej nisem učila, je bil začetek zelo zahteven in naporen. Po prvem letniku sem odšla za en mesec na jezikovni tečaj v Španijo, tam me je španski način življenja, njihova kultura, umetnost, navade, vse, kar je povezano s Španijo, tako očaralo in prevzelo, da sem se po vrnitvi v Slovenijo s še večjo vnemo poglobila v študij in španski jezik povezala tudi z drugimi področji, ki so me zanimala, kot so gledališče, poezija, literarni večeri ... V vseh letih sem se redno vračala na jezikovne tečaje, obiske k prijateljem, delovne tabore ali na popotovanja po prelepih, geografsko zelo raznolikih pokrajinah Španije.« Nedvomno lahko rečemo, da sta se danes španski jezik in kultura izjemno približala tudi vsakemu izmed nas, čeprav še nismo obiskali te temperamentne države. Že z gumbom na radiu in sprehodom po postajah bomo kaj hitro naleteli na kakšen španski komad. Seveda pa so glavni krivec za vse večjo popularnost jezika španske limonade – nadaljevanke v tem jeziku, večinoma iz Latinske Amerike (Mehika, Venezuela). »V tem ne vidim nič slabega, kvečjemu se lahko ob gledanju teh nadaljevanek še naučimo kaj španščine in se seznanimo o navadah ljudi iz teh dežel, ki so nam tako daleč. Bilo bi pa zelo nezdravo, če bi gledanju takšnih ali kakršnih koli nadaljevanek posvetili vse popoldneve,« je povedala Petrovičeva. Tudi na Cidu so torej organizirali tečaj španščine. To ni novost, saj so že med počitnicami pripravili krajše enotedenske

tečaje. Zaradi vse večjega zanimanja pa so se tokrat odločili za daljšega, in sicer 30-urnega. Tečaj se je že začel, predvidoma pa se bo končal januarja. Glede na prej ugotovljene vzroke za priljubljenost tega jezika ga obiskuje več punc, čeprav je, kot je povedala Mojca, splošna praksa obiskov jezikovnih tečajev pač taka. So pa zato fantje še bolj dobrodošli. Tečaj je namenjen otrokom in mladostnikom, čeprav ni nobene omejitve tudi za starejše. Skupino obiskujejo tečajniki, stari od 12 pa vse do 58 let, in kot pravi Petrovičeva, je prvi odziv tako raznolike skupine zelo pozitiven. Število slušateljev so omejili na 10, če bo zanimanje večje, pa bi lahko izvedli še dodaten tečaj. Ta poteka enkrat na teden, ob sredah ob 17h, traja pa dve šolski uri. Mojca pa je povedala še: »Gre za začetni tečaj, na katerem predznanje ni potrebno. Na vsakem srečanju se poskušamo čim več pogovarjati v španskem jeziku. Spoznali pa bomo tudi njihovo kulturo, umetnost, glasbo ...« Večmesečno učenje se bo končalo z izpitom, udeleženci pa dobijo tudi potrdilo o uspešno opravljenem tečaju.

Učiteljica je ob koncu dodala: »Vaši razlogi za udeležbo na jezikovnem tečaju so lahko zelo različni: da boste razumeli španske nadaljevanke, peli pesmi vaše priljubljene glasbene skupine,

se sporazumevali z domačini na vaših potovanjih po Španiji ali Latinski Ameriki, morda pa imate slučajno kakšno luknjo v vašem tedenskem urniku in bi se radi zabavali in se naučili kaj novega. Čim bolj raznoliki so vaši razlogi, bolj pestro je na naših tečajih. Pridite in spregovorite v jeziku, ki ga govori več kot 350 milijonov ljudi po vsem svetu. ¡Nos vemos!«

Uroš Sitar

Foto: Arhiv CID Ptuj

Intervju: Nevenka Gerl

Projekt Svetovalne in podporne organizacije za Evropsko prostovoljno službo v Cidu

Vizija Centra interesnih dejavnosti Ptuj (Cid) je, da sčasoma postane vodilna organizacija na področju izvajanja pristočnih interesnih dejavnosti ter mladinskega dela na področju Spodnjega Podravja. Da vizija s številnimi projekti in prireditvami na Ptuj živi, je zaslužna Nevenka Gerl, ki je na Cidu strokovna sodelavka in koordinatorka. Marca je postala tudi koordinatorka projekta Svetovalne in podporne organizacije za Evropsko prostovoljno službo (EVS SPO), s katero je Cid svojo vizijo še dodatno razširil na mednarodno raven.

Foto: Arhiv CID Ptuj

Kaj je Cid pridobil z vključitvijo v združenje 33 organizacij, ki delujejo znotraj MaMe?

Mreža MaMa je zveza mladinskih centrov, ki se vanjo povezuje zaradi skupnih interesov in medsebojnega informiranja, urejanja avtorskih pravic in izvajanja mednarodnih programov ter izobraževanja za mladinske delavce. Cid je mladinski center s široko paleto programov, ki jih izvajajo usposobljeni strokovni sodelavci, in kot tak zelo dejaven član MaMe. Pridružitve mreži je logična, saj je v naravi dela mladinskega centra povezovanje na nacionalni in mednarodni ravni na področjih, ki zadevajo mlade in mladinsko delo.

S tem ko se je Cid pridružil MaMi, je postal tudi del projekta EVS SPO. Kakšen projekt je pravzaprav to?

Pridružitve MaMi ne pomeni tudi izvajanja projekta EVS SPO. V državi je mreža projektnih partnerjev EVS SPO razporejena tako, da deluje čim bolj prožno in da pokriva čim večji geografski prostor. Projekt Svetovalne in podporne organizacije za Evropsko prostovoljno službo (EVS SPO) je skupna akcija znotraj MaMe, ki je namenjena širjenju informacij o možnostih opravljanja evropske prostovoljne službe v tujini za mlade Slovence in hkrati o možnostih gostiteljstva mladih iz različnih evropskih držav za slovenske organizacije. Cid kot regijski koordinator pokriva širše ptujsko območje.

Katere evropske države so vključene v projekt EVS SPO?

Vse, pa ne samo evropske, tudi države zunaj Evropske unije in evropskega geografskega prostora.

Kaj prostovoljci najpogosteje opravljajo? Katere delo je med njimi najbolj priljubljeno?

Običajno gre za delo v nevladnih organizacijah in javnih institucijah, ki delajo z ljudmi. Pogosto se kot gostiteljske organizacije pojavljajo domovi za ostarele, za gibalno ovirane ljudi, za otroke in mlade s posebnimi potrebami, pa tudi mladinski centri, okoljske organizacije, združenja, ki se ukvarjajo z marginaliziranimi skupinami (brezdomci, Romi, manjšine, istospolno usmerjeni itd.), kulturne institucije, humanitarne organizacije itd. Znotraj teh organizacij je veliko različnih del, ki jim je nemogoče najti skupni imenovalac, razen tega, da gre za delo z ljudmi, za socialno delo v najširšem pomenu besede. Kdor

se ne znajde dobro v stikih z ljudmi, bo težko našel primeren program EVS. Mladi povprašujejo predvsem po kreativnem delu, delu z otroki, na področju kulture, želijo si spoznavati druge dežele, kulture, se naučiti novega jezika, se preizkusiti v samostojnem življenju neke daleč od doma in si pridobiti izkušnje za prihodnost, za vključitev v družbo na način, ki bi jih čim bolj izpolnjeval. EVS je zelo dobra prilžnost za nabiranje življenjskih izkušenj, predvsem za spoznavanje samega sebe, svojih zmožnosti in šibkosti hkrati.

So k sodelovanju povabljeni vsi mladi? Kakšni so pogoji, da lahko nekdo postane del projektov EVS SPO?

Sodelujejo lahko vsi mladi Evropejci med 18. in 30. letom. Posebna znanja niso pogoj, zelo pomembna pa je močna motivacija, želja po učenju in osebna zrelost, ki je nujna za samostojno življenje v tuji državi. V tem pogledu starost ni odločilna, saj obstajajo zelo mladi povsem samostojni ljudje in tridesetletniki, ki si ne znajo naravnati budilke. Delo v programu EVS si lahko vsak poišče prek ene od pošiljajočih organizacij, Cid je tudi ena od njih. Mladostnik tam dobi informacije o tem, kje in kako si na spletu poišče bazo ponudnikov programov, ob tem pa se s koordinatorjem pogovori o vsem, kar je treba vedeti o EVS, od zdravstvenega zavarovanja, žepnine v posamezni državi, delovnih obveznosti, pravic in dolžnosti do pošiljajoče in gostiteljske organizacije itd.

Je za bodoče prostovoljce pripravljeno kakšno izobraževanje?

Seveda. Prva stopnja je informiranje, temu

pa mora slediti tudi izobraževanje. Gre za zbiranje informacij in učenje o državi, kamor odhaja prostovoljec, spoznavanje osnov jezika te države, vsak dobi v državi gostiteljici tudi dvomesečni tečaj ustreznega jezika. Za prostovoljce organizirajo tudi srečanja na nacionalni ravni v državi, kjer poteka EVS. V Sloveniji je Movit krovna nacionalna organizacija za mednarodne mladinske programe v EU, ki potekajo znotraj programa Mladi v akciji, zato tudi organizira vsaj dve skupni srečanju letno za vse prostovoljce EVS, ki delajo v Sloveniji. Seveda prihajajo ti ob različnih terminih in ostajajo različno dolgo, od nekaj tednov do enega leta.

Ste koordinatorka projekta. Kakšne so vaše obveznosti?

Predvsem skrbeti za informiranje mladih o možnostih EVS v tujini in informiranje organizacij, ki bi lahko postale gostiteljice prostovoljcev EVS v regiji, ki jo pokrivamo. Informiranje je osnova, seveda pa ni dovolj. Zatem je treba tudi motivirati za to, da se posamezniki in organizacije odločijo sodelovati. Če potencialni prostovoljec v EVS prepozna dobro priložnost za nabiranje življenjskih izkušenj, mu je treba pomagati, da najde zase primeren program. V Sloveniji je zanimivo in značilno, da organizacije pogosto gostijo prostovoljce iz tujine, tu gre predvsem za mladinske centre in nevladne organizacije, drugi sektorji pa so še nekako zadržani. Prava posebnost pa je velika zadržanost mladih Slovencev do odhoda v tujino. Navezanost na domači kraj in družino je kljub velikim globalnim spremembam očitno še vedno naša prepoznavna značilnost, celo pri mladih.

Cid je z vključitvijo v projekt razširil svoje mednarodno sodelovanje. Ali to pomeni, da lahko v prihodnosti pričakujemo še več mednarodnih projektov?

Seveda. Novembra bomo sprejeli prvo prostovoljko v projektu EVS. Gre za Aurelie iz Grenobla v Franciji, ki bo ostala predvidoma eno leto in bo vključena v projekt Mladinski center kot prostor medkulturnega učenja. Poleg sodelovanja v naših programih ji bomo predstavili vse ptujske organizacije, ki bodo izrazile interes za to, da bi jo spoznale in morda z njo tudi sodelovale. Tudi z njeno pomočjo bomo morda oblikovali program kake nove mednarodne izmenjave za poletje 2009. Poleg tega je gostiteljska ptujska skupina, ki je sodelovala pri mednarodni izmenjavi Dnevnik mladega Evropejca, že izdelala načrt za zelo zanimiv projekt mednarodne izmenjave za avgust 2009, ki ga bomo kot servisna organizacija z veseljem pomagali uresničiti. Smo tudi v začetni fazi projekta sodelovanja s Hrvaško, ki ga koordinira Bistra Ptuj, pa s partnerji s Sardinije v teku projekta Raffaello, ki se bo končal šele čez dobro leto. Ponudbe za sodelovanje v zanimivih projektih je pravzaprav toliko, tako da nam niti kadrovske niti finančne možnosti ne dopuščajo, da bi sodelovali v še večjem obsegu, saj je mednarodno sodelovanje samo delček vse programske palete dogajanja pri nas. Obseg dela je že zdaj takšen, da bi samo za mednarodno sodelovanje potrebovali samostojnega programskega sodelavca!

Živa Rokavec

Luka izza računalnika kuka

Računalniške novosti

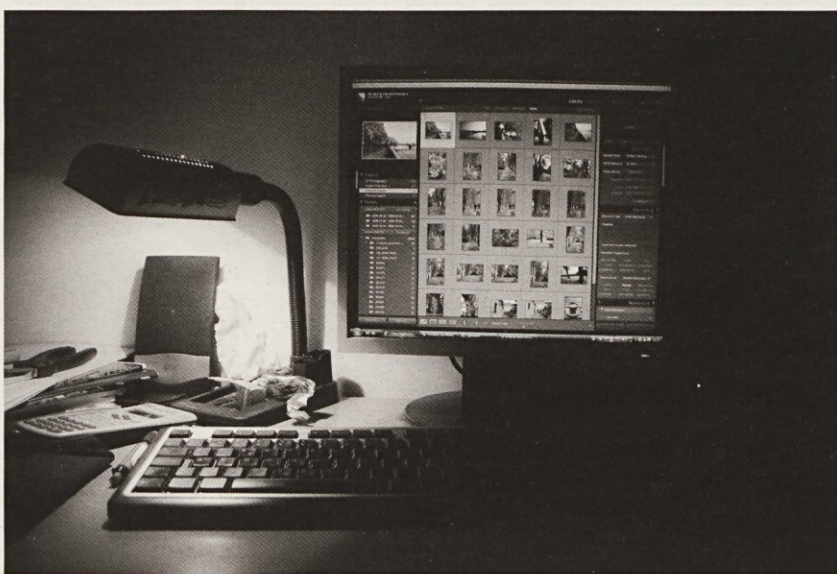

Foto: Andrej Lamut

Me poznate? Poznate Twitter? Če bi ga, bi poznali tudi mene. Zadnje čase zelo popularna aplikacija 2.0, način življenja v fanatičnem jeziku. Gre za spletišče na <http://www.twitter.com>, na katerega se registrirate in tako ustvarite nekakšen mikro blog. Od vas zahtevajo le odgovor na vprašanje: What are you doing? Seveda se uporablja tudi za kratka sporočila, vprašanja in odgovore, posredovanje novic itd. Koncept je zastavljen tako, da na to vprašanje odgovorite zgolj s 140 znaki.

Za predznanje je treba omeniti še Zoho, web pisarno. Nabor orodij je velik in najbližje konkurira Googlevi aplikaciji Docs. Večina uporabnikov ponudbo označuje kot boljšo od Googleove, čeprav je ta zgrajena iz njegovega API-ja.

Želel sem le opozoriti na to: če spremljate novice, da se finančne bolečine poznajo pri področju IT – zaenkrat je odmerek majhen, protistrupa še ni. Tako je Twitter že umaknil funkcijo pošiljanja tweetov preko Messengerja in preostalih chat programov. Največja težava naj bi bila vzdrževanje strežniškega omrežja, na CNET poročajo tudi o drugačnih problemih.

Omenjeni pisci so zapisali še o možnosti propada strani

Web 2.0, čeprav so dobro zagnane in ne nazadnje popularne, a vseeno neznane ali nedovršene. Upajmo, da se ne poslovimo od Twitterja in drugih.

Na trdnih tleh je izboljšave razkazoval Apple. 14. oktobra so na posebni konferenci s posebno lokacijo (neobičajno, ni bil San Francisco) predstavili prenovljeno linijo prenosnikov. Tokrat je največ sprememb dobil MacBook, MacBook Pro pa nekaj nove opreme. Zdaj jima je skupen večji, od zadaj osvetljeni zaslon LED, prekrit s steklom. Nov je tudi »keypad«, sestavljen je iz stekla in nima gumbov. Računalniki so lično izdelani le iz enega kosa aluminija, dodan je bil še indikator napolnjenosti baterije.

Če ne veste ...

Uporabnikom Gmaila pri Googlu nekoliko z repom med nogami dodajajo nove zmogljivosti. Ne bi radi zapletov, zato nove funkcije v testnem obdobju ponujajo prikrite. Za vse, ki bi jih radi preizkusili ali uporabljali, si jih lahko vključite s klikom na majhno epruveto v desnem zgornjem kotu ali v nastavitvah pod zavihkom Labs.

Luka Cvetko

Siga siga

ali počasi počasi, kot radi pravijo Grki

Nove poletne počitnice prinesejo s seboj tudi nove ideje o morskih radostih. Za študentski žep so najprimernejše last minute ponudbe ali ponudbe v zadnjem trenutku. To pomeni, da sva v četrtek rezervirali, v petek plačali in v ponedeljek leteli. Na Zakintos. Grški otoki so v zadnjem času postali zelo priljubljena počitniška destinacija, saj so ugodni in turistom ponujajo veliko aktivnosti. Izbiraš lahko med Kreto, Iosom, Rodosom, Samosom, Parosom, Lefkasom, Krfom, Kefalonijo ... Tokrat je na vrsti Zakintos ali, kot bi ga imenovali domačini, Zante.

Postrežba svežega sadja na plaži

Zakintos je tretji največji otok v Jonskem otočju. V dolžino meri 123 kilometrov, relief pa sestavljajo visoka gorovja, ki se s klifi zajedajo v modro morsko globino, in ravnice, ki se končajo s peščenimi plažami. Otok je bil prvič omenjen že v Homerjevi Iliadi, zato ima bogato zgodovino, ki pa se izgublja s hitrim razvojem turizma in zabave. Po otoku se je najbolje prevažati z mestnimi taksiji, saj so vozniki avtobusov zelo nepredvidljivi. Vsaka avtobusna postaja je opremljena z voznim redom, ki pa nikoli ne drži. Tako se lahko zgodi, da dan prebijete kar na postajališču. Tu otočani upravičujejo grški sloves prijaznosti in ustrežljivosti. Prilagodili so se turistom, ki se vsako leto v večjih skupinah zgrinjajo na otok, zanje pripravili bogato ponudbo zabave in se celo naučili nekaj osnovnih angleških besed. Niso pa se odpovedali uživanju življenja v svojem ritmu. Siga siga!

Mesto Zante

Glavno mesto Zante

Najpomembnejše mesto otoka sestavljata dve glavni ulici. Obalna in središčna, ki se križata na glavnem trgu, poimenovanem po bogu Salamonu. Na trgu so ostale najbolj ohranjene stavbe, ki so prestale potres sedme stopnje po Rihterjevi lestvici leta 1953 in obiskovalcu pričarajo vtis, kakšna je bila mestna arhitektura pred katastrofo. Salamonov trg zaokrožajo mestna knjižnica, muzej bizantinske umetnosti, ki se ponaša z eno izmed večjih zbirk fresk in ikon iz 12. in 13. stoletja, in renesančna cerkev Sv. Nikolasa, ena izmed redkih stavb, ki je preživela požar,

ta je leta 1953 opustošil glavno mesto otoka. Obalna ulica je polna majhnih trgovin s spominki in se konča ob glavnem pristanišču. Prodajalci ponujajo milo z ekstraktom oliv, olivno olje, škatle iz školjk, majice in brisače s tradicionalnimi grškimi vzorci, karte s figurami grških bogov ... Grška kultura je navzoča na vsakem koraku. Mesto je kljub temu da se ponaša z nazivom glavno, ohranilo počasen, nekoliko zaspan grški ritem. Ko je bila ura poldne in je bilo sonce na vrhuncu svoje moči, sva se umaknili v eno izmed številnih majhnih gostilnic, tam so hladili ozračje z ventilatorji, iz katerih je pršela voda. Mesto je bilo prazno, vsi so se umaknili na siesto (t. i. čas za počitek). In strinjali sva se, da jo je najpametnejše preživeti v senci ob hladnem grškem frapeju, grški ledeni kavi z veliko mleka in vode. Siga siga!

Dan in noč: Laganas

Na jugu otoka je najbolj zacvetel turizem. Laganas je umetno ustvarjeno mesto brez prebivalcev. Domačini se ga izogibajo. Ko sva v hotelskem baru natakarku omenili, da sva se zabavali v Laganasu, se je le namrdnil: »Veliko pijanih Angležev.« In res je tako. Laganas je ulica, pravokotna na obalo, ki niti na levi niti na desni ne ponuja drugega kot diskoteke, gostilne, angleške pube in koktejl bare, v ozadju pa se razprostirajo ogromni hotelski kompleksi in apartmajska naselja. Zvečer vse to preplavijo mladi Angleži (ki najbolj cenijo starostno omejitev 18 let), popivajo in plešejo kar na ulicah, potem pa zabavo nadaljujejo v klubih. Da bi se mladi turisti, ki so pripravljeni zapraviti ogromno denarja, počutili kar najbolj domače, so zanje v Laganasu zaposlili angleške natakarkarje, angleške prodajalce gyrosov (tradicionalna grška pita s kumarično omako tzaziki in ovčetino, podobna kebabu), prilagodili ponudbo hrane in piva. Ves Laganas je torej angleški.

Ko sva se ravno vračali z zabave, sva naletela na mladeniča, ki je skakal po strehi avtomobila in kričal. Predsodki domačinov so torej upravičeni. Podoben razvoj čaka tudi severno mesto Tsivili, ki še ni tako turistično, vendar pospešeno gradijo hotele in restavracije.

Kraj je v dnevni svetlobi popolnoma drugačen. Ko soj luči ugasne, so plastične lutke grških bogov in ogromne diskoteke videti staro in obrabljeno, ulice so prazne. Zanimivo, da so otoške oblasti takšen razcvet turizma dopustile prav na območju, ki je zaščiten naravni rezervat. Na obali sta namreč temperatura peska in klima primerni za gnezdenje morskih želv *kareta kareta*. Želvice vedno zakopljejo svoja jajca na obali, kjer so se izvalile. Prostovoljci tako njihova gnezda ščitijo dan in noč ter jim pomagajo, da jih na poti z obale v morje ne pobijejo plenilci. Zato je prepovedano odmetavanje odpadkov in hrane, ki bi želve zbegali. Najeti je mogoče tudi ladjico in se z njo popeljati na lov za njimi. Mi smo jih opazili pet. Nepozabno je videti, kako želva počasi in svobodno plava ob dnu svojega naravnega okolja. Čisto v slogu siga siga!

Plaže

Otok se geografsko deli na peščeni jugovzhod in skalnati severozahod. Na prvem so najbolj znane plaže Keri, Laganas, Kalamaki, Agios Nikolaos in Porto Zoro. Ta del se ponaša z modrimi jamami, ki jih je v skale izdoblilo morje,

naneslo pa drobne bele kamenčke. Ko v jame posije sonce, se modra barva morja odbija tudi od sten, zato je svetloba v njih prav takšna. Plaža je dostopna le z manjšo ladjico in je idealna za oddih daleč od radovednih oči.

Znamenite modre jame

Laganas, tu gnezdijo želvice, in Kalamaki sta povezani in skupaj tvorita najdaljšo, kar 8 kilometrov dolgo peščeno plažo. Sta zelo turistični in ponujata vodne športe, igre z žogo, številne gostilne in bare. Tudi plaži Agios Nikolaos in Porto Zoro sta skupaj, ločujejo ju skalnate pregrade, ki so ustvarile številne peščene zalivčke. Nista tako obljudeni in sta zaradi vetra primerni za srnanje.

Severozahod ima najbolj znano in največkrat fotografirano plažo na vsem otoku – Navagio. Tudi ta je dostopna le po morju. Zanimiva je zaradi ladijske razbitine, ki jo je naplavilo morje. Ladja je bila v lasti tihotapcev tobaka in ruma, ki so leta 1983 doživeli brodolom. Rjaveča razbitina je v pravem kontrastu s snežnobelim peskom in čisto modro vodo v varnem zavetju

Ponudba koktejl v laganaških barih je neomejena.

visokih pečin.

Na tem delu otoka je zanimiva tudi plaža Xygia, kjer je voda zaradi bližnjega nahajališča sulfata popolnoma bela, naokrog pa se širi tudi značilen železen vonj. Ker ima zdravilne učinke, jo turisti obiskujejo v želji, da bi odpravili zdravstvene težave z artritisom in revmo.

Zaradi hotelov z bazeni se vse manj turistov odloča za plavanje v morju, zato so plaže pretežno prazne in primerne za sproščeno poležavanje. V senci. Saj je na soncu tudi ob sedmih zvečer temperatura 45 stopinj. Siga siga!

Še zadnji gyros, zadnji sirtaki in raziskovanje otoka se lahko konča. Z letališča Dionizij Salamon naju je letalo znova popeljalo proti Sloveniji. Ysas Grčija! Obisk otoka lahko priporočam prav vsakemu celinskemu Evropejcu. Da pobegne iz divjega, časovno omejenega vsakdana in vsaj med poletnimi počitnicami doživi pravi siga siga!

Piše: Živa Rokavec
Foto: Živa Rokavec

Simbioza sivih skal, belega peska in sinjemodrega morja, plaža Navagio

O Lublan skozi moj uč

3, 2, 1 ... start!

V prtljajniku velik nahrbtnik z oblekami, toaletno in drugimi potrebščinami za življenje. V vrečki nekaj živeža – sadje, študentska hrana, vitaminski dodatki, čaj in kava. V škatli nov grelnik za vodo. Zraven pa še kabli, prenosni računalnik, polnilec za mobitel in podaljšek, da bom vse skupaj lahko priklopila. V naročju plišasta igrača. Za volanom mami, v avtu tišina. Poslušava radio – dovolilne debate – in se nasmiham ob komentarjih izobraženih briht. V temi od daleč zagledam polno lučk, obrise visokih blokov in nižjih stanovanjskih poslopij. Grozeče in hkrati veličastno na obzorju vstanejo – Študentski domovi v Rožni dolini.

Popokam robo, mami pritisnem poljubček in se odpravim v žrelo devetke, visokega bloka nasproti zloglasne štirke. Verjetno so podobni mešani občutki prevevali marsikaterega bruca, ki mu je takoj uspelo dobiti mesto v domu, in čeprav sem študentka višjih letnikov, iz svoje kože pač ne morem. Nervoza, trema, negotovost, zaprtost vase in – v svojo sobo. V svoje misli. Joj, kako je to grozno. Trije WC-ji skupaj, pa vse se sliši. Vem, da mi bo zaštekala prebava, potem pa se bom slabo počutila, bom tečna zaradi tega in ne bom družabna. Pa tuši so tako svinjski, pa še ločenih kopalnic ni! In naj si zobe perem skupaj z drugimi kot v vrtcu?! Ni šans! S prvim vikendom letim domov!

Nato pride cimra. Spoznavava se, se zabavava in ugotoviva, da sva sorodni duši. Tudi tokrat sem potrdila prepričanje, da v življenju ni naključij in se vse zgodi z nekim namenom. Naslednji dan zvečer si perem jabolko v skupni kuhinji in fant, ki se naslanja na podboj nasproti vrat, pri katerih sem jaz, me pozdravi in povabi v sobo na kozarček. S cimro se pridruživa

in se udeleživa prve sobne žurke. Tako je kozarček ob sedmih postal zabava do enih, ko sem se komaj odtrgala od družbe in so vidni podočnjaki in moje opozarjanje nanje le prepričali druge, da potrebujem počitek in energijo za naslednji oziroma isti dan. Sladko spanje, naslednji dan pa dogajanje na faksu – stare face, vsaka s svojo zgodbo o preživetih preteklih mesecih in živel stari ritem – urnik in profesorji. Po faksu organiziran čas za švicanje – telovadbo. Neverjetno osvobajajoče se je spotiti in ob tem spoznati ljudi, ki so istega mnenja. Drugi kraji, drugi ljudje, drugačni pogovori. Tako se po vsakem dnevu vračam domov zadovoljna, prijetno utrujena in s cimro izmenjujema dnevne vtise, filozofirava in se, ko sva povabljeni, udeležujeva stanovanjskih žurk.

Domotožje? Kaj je že to?

27. 10. 2007 15:51

Maruška Samobor Gerl

Na prepihu

Homo homini lupus

Foto: Andrej Lamut

Ženske so ženskam najhujše sovražnice. Okej, priznam, ta je malo prehuda. Tekmice? Premila. Skratka, nekaj med tema dvema pojmom. Je pa to sveta resnica, s katero se vedno spominjam in opominjam, ko se znajdem v novi ženski družbi in se zdijo punce sprva zelo dobre in voljne postati moje prijateljice ter deliti z mano kake žgečkljive skrivnosti, naj bom pazljiva. Ni šala niti paranoja. Le tisti majhni glasek, ki ga je včasih dobro upoštevati, da ne nasedaš vsem flancam kot največja naivnica. Čeprav se trudim, močno trudim v ljudeh poiskati dobro in sem – se mi zelo svetovljansko zdi – precej odprt človek, sem tudi vedno rahlo skeptična in previdna pri ljudeh, ker so ti, čeprav nekateri nočejo videti krute resnice, v samem bistvu pravzaprav hudobni. Poglejte samo otroke – hudobna in kruta bitja, ki ne prizanašajo z žaljivkami in norčevanjem iz drugih, kakor koli že drugačnih, ker se še ne zavedajo posledic, ker še nimajo razvitega občutka za mero – kaj je prav in kaj ne. Skozi vzgojo se ga priučijo, starši jim lepo povedo, da ne smejo v javnosti razkriti domačega pogovora o sosedini slabi pričeski in kako je škrt, ker gredo k njej na kosilo in se to »ne spodobi«. Tukaj se, draga naivnica, skriva bistvo – vso krivdo po freudovski zvaliti na svoje mame! Ne ne, le šalim se.

Ta praksa se torej začne že v rani, nežni mladosti. Opravljati, šimfati, kritizirati ... pa če ima kako osnovo ali ne. Ja, saj je simpatična, ja, plašč je tudi lep, a le pogled, kako je naličena, kot kakšna pocestnica! Če dobro pomisliš, draga opravljivka, kdo si bolj zapomni, kako je bila oblečena punca za sosednjo mizo? Tako je, ženska. Kdo opazi njene nove uhane? Ja, spet ona. Ojej, kako ji obročki špeha na bokih lezejo čez hlače. Da, tudi to bo prišlo iz ženskih ust. Saj ne, da tega morda ne bi opazili in komentirali tudi moški, le da to prej doživiš od deklet. Vedno opazuješ in si opazovana. Napudraš mozoljček, da se tako ne sveti v soncu, namažeš trepalnice za privlačnejši pogled, obuješ petke, ker naredijo lepše noge ... Pod drobnogled te bodo vedno vzele najprej ali celo samo (?) ženske. Tipi so pri tem preprostejši; pogledajo celoto, proporcionalnost, da, ta barva ji pristoji, a v detajle se spuščajo dekleta, ta so dlakoepska (pa redno depiliranje, prosim) in v tem hudobna. In če velja Hobbesov rek, homo homini lupus, človek človeku volk, in če sem že okrcala ženske, me prav zanima, kje se v odraslosti kaže moška nezrelost in njihova »nežno hudobna« narava ...

Barbara Ferčič

Esejistični kotiček

Čas po sajenju rožic

Predvolilni golaž smo že zdavnaj pojedli in končno so nam nehali saditi rožice. Od volitev je minilo že nekaj časa in kar vesel sem, da je tako. Nasmejani obrazi, prilepljeni za vsakim ovinkom, in zraven svéta številka, ki bi volilnim tekmovalcem omogočila, da našo državico popeljejo v boljši jutri, so že zdavnaj izginili v pozabo. Prav tako se je opralo na tone umazanega perila, ki je zdaj pripravljeno na nove podvige.

Kot v vsaki tekmi je tudi pri tej moralo biti tako, da je nekdo zmagal, drugi pa izgubil. V tej vojni za oblast se vsak bori zanjo in skorajda ne izbira sredstev, da bi volivce prepričal o svojem prav. Prav tako so vedno tudi poraženci že takoj ob razglasitvi rezultatov prepričani, da so volivci storili usodno napako in da bo šlo od zdaj samo še navzdol. Da bi ocenili, ali bodo s tem rezultatom našo deželo pod Alpami doleteli pozitivni ali negativni pretresi, bo pač treba počakati. Ne glede na to ali rezultat pozdravljamo ali ne, se človeku vedno postavlja vprašanje, kaj bi se zgodilo, če bi bila udeležba večja. Ta praznik demokracije, kot ga je v svojem nagovoru nedavno imenoval

predsednik države, daje vsakemu posamezniku možnost, da s svojim glasom podpre stališče stranke, ki mu je blizu. Menim, da kdor ne gre volit, tudi kritizirati nima pravice, saj ko je imel možnost soodločati, ni storil ničesar.

Letos se je parlamentarnih volitev udeležilo 1.070.523 volivcev od skupno 1.696.437 volilnih upravičencev, kar pomeni 63,10-odstotno udeležbo. Če se omejimo samo na ptujsko volilno enoto, se je pri nas od skupno 214.604 volilnih upravičencev volitev udeležilo 122.923, kar pomeni 57,28-odstotno udeležbo.

Ko razmišljamo o tem, katera skupina ljudi se volitev zelo redko udeleži ali sploh ne, kmalu ugotovimo, da so to mladi. Letos jih je prvič imelo pravico voliti kar nekaj čez 20.000 in le vprašanje je, koliko se jih je dejansko udeležilo. Če odmislimo razne afere, ki so pretresale tisti čas, in se osredotočimo le na obljube, ki so letele iz vseh strani, kaj kmalu ugotovimo, da so se nanašale predvsem na tiste starostne skupine ljudi, ki se statistično najbolj udeležujejo volitev. Smo v obdobju, ko se mladi dlje izobražujejo in so s tem tudi dlje odvisni od staršev.

Prav tako se veliko srečujejo s problemom iskanja stanovanj, še posebno ob slabo plačanih prvih zaposlitvah. Če govorimo že o mladih družinah, se skupek teh problemov poveča in še bi lahko naštevali. Veliko je težav, s katerimi se danes srečujemo, in le skupaj lahko dosežemo, da nas bodo slišali tudi tisti, ki imajo možnost, da kaj spremenijo na bolje. Ob tem se postavlja vprašanje, ali nas kandidati za oblast sploh ne vidijo in se nočejo ukvarjati z našimi težavami ali pa je pasivnost mladih do volitev privedla do tega odnosa. Ta vsekakor pomeni občutek nepomembnosti in v nobeni tekmi ne vidijo rešitev za svoje težave. Morebiti pa bi lahko vzroke za takšno stanje iskali tudi v prenosniku informacij. Gledano na splošno, mladi poredko spremljajo televizijske oddaje, posvečene predvolilnim tekmam, verjetno tudi ne berejo veliko dnevnega časopisa, kjer poročajo o vseh detajlih. Danes spremljajo svet in dogajanje v njem predvsem prek interneta, zato se je v prihodnje za približanje tem volivcem bolje osredotočiti na ta medij.

Kakor koli razmišljamo o problemih, ki se tičejo politike, vedno znova pridemo do zaključka, da bomo še največ naredili, če se bomo volitev udeležili, in s tem pokazali, da nam ni vseeno. Spet drugo vprašanje pa je, kaj od obljubljenega se bo uresničilo. A če bomo morda spet nezadovoljni, bomo vsaj lahko kritizirali, saj smo šli volit.

Uroš Sitar

Center interesnih dejavnosti Ptuj
Osojnikova 9, SI – 2250 Ptuj
tel. 780 55 40 in 041 604 778
www.cid.si cid@cid.si

Program v novembru 2008

Klubske programi

V novembru je na ogled

RAZSTAVA: PUNK IN NOVI VAL V (JUGOSLAVIJI) SLOVENIJI

Razstavo o pojavu punka in novega vala v tedanji domovini sta postavila Matjaž Zorko in Martin Rozman. Za temeljit pregled alternativnega glasbenega dogajanja pred 30 leti sta zbrala zanimiv material in pričevanja informatorjev, ki so bili sami del dogajanja: Igorja Vidmarja, Petra Mlakarja, Tomaža Lavriča, Petra Lovšina, Maria Šeliha in drugih. Razstava bo na ogled mesec dni, vendar bodo nekateri materiali razstavljeni samo na odpрту!

petek, 7. novembra 2008, ob 19. uri

POTOPISNO PREDAVANJE: NIKARAGVA IN GVATEMALA

Spomladi sta se Primož Kolarič in Mateja Lapuh odpravila na pot v Srednjo Ameriko. Pot ju je vodila predvsem po Nikaragvi in Gvatemali, tam sta osvajala vulkane, z enega celo deskala, na drugem tacala nevarno blizu žareče lave, na tretjem pa kampirala tik pod kraterjem. Raziskovala sta stara španska kolonialna mesta, osamljene peščene plaže z ogromnimi valovi, plantaže kave, tovarne cigar, slikovite gozdove in uživala v čudovitem rumu, čokoladi in kavi ... Po predavanju bodo obiskovalci poskusili tradicionalno brezalkoholno pijačo iz Nikaragve, imenovano pinolillo.

petek, 14. novembra 2008, ob 20. uri

KONCERT: SIN STORY

Skupina, ki prihaja z Obale, šteje štiri člane: Alan Potočnjak (vokal, kitara), Aleksander Družina (vokal, kitara), Marko Loredan (bas) in Davor Klarič (bobni). Njihova glasba je avtorska, v njej se prepoznajo vplivi različnih glasbenih žanrov, od trših (hard rock) melodij do bolj spevnih pesmi, ki sežejo v pop vode, igrajo pa tudi priredbe. Trenutno se pripravljajo na izid prvega albuma. Več o skupini lahko najdete na spletnem naslovu: www.myspace.com/sinstory.

sobota, 22. novembra 2008, ob 20. uri

METAL KONCERT TREH SKUPIN: KREATION KODEX (SLO)

<http://www.myspace.com/kreationkodex>

CZAAR (HR) <http://www.myspace.com/bandczaar>

TOXIC DEATH (BIH) <http://www.myspace.com/toxicdeath>

Skupine so se skupaj podale na manjšo turnejo po državah, iz katerih prihajajo.

petek, 28. novembra 2008, ob 19. uri

POTOPIS: FILIPINI – SKRIVNOSTNA DEŽELA PRIJAZNIH LJUDI

Matej Košir je popotnik, ki je po izobrazbi geograf in smo ga v CID že gostili. Tokrat nam bo predstavil zanimivosti in doživetja z otočja s presenetljivo prestolnico Manilo, najstarejše riževе terase na svetu, petelinje boje, plemenske borbe med domačini, ki ponekod še veljajo za ljudožerce! Pa kulinariko, ki se ne brani niti pasjega mesa, rajske plaže, karaoke in ljudi, ki so popotnika povsem očarali.

Vsi klubske dogodki v oktobru so brezplačni!

Kavarna CID je odprta vsak petek in soboto od 18. do 1. ure.

Prostovoljstvo

sobota, 8. novembra 2008, od 9. do 17. ure v Narodnem domu Ptuj

UVODNO USPOSABLJANJE ZA PROSTOVOLJCE IN PROSTOVOLJKE

Enodnevna izobraževalna oblika je namenjena vsem, ki že delajo kot prostovoljci v različnih organizacijah, in vsem tistim, ki se želijo vključiti v delo katere od prostovoljskih organizacij. Usposabljanje bo vodil trener Slovenske filantropije, ki je krovna nacionalna organizacija na področju prostovoljnega dela v Sloveniji. CID Ptuj zbira prijave do konca oktobra oziroma do zasedenosti mest. Udeležba je brezplačna!

Neformalno učenje

LIKOVNE CIDARIJE

Likovne delavnice za osnovnošolce so namenjene spodbujanju njihove likovne ustvarjalnosti, usvajanju novih znanj in veščin na področju likovne umetnosti ter razvijanju samostojnega izražanja. Likovne Cidarije se bodo izvajale v vsebinsko sklenjenih sklopih. Prva je SLIKARSKA DELAVNICA, ki jo bo vodila prof. lik. um. Aleksandra Vidovič. Odvijala se bo v novembru ob četrtnih popoldne.

V decembru bo sledil sklop PRAZNIČNIH DELAVNIC. Vodila ga bo Lea Kolednik, študentka likovne umetnosti na PF Maribor, udeleženci pa bodo plastično oblikovali okraske za jelko, okrasne kipce, figurice za jaslice in nakit kot darilo. Prijave za Praznične delavnice zbiramo do konca novembra. Cena: 30 EUR.

Skupnostni programi

sreda, 26. novembra 2008, ob 14. uri

ZASEDANJE PTUJSKEGA MESTNEGA OTROŠKEGA PARLAMENTA

Tema letošnjih otroških parlamentov, ki jih bodo v šolskem letu 2008/2009 izvedli po vsej Sloveniji, je Ljubezen in spolnost. Zasedanje skupaj organizirata DPM Ptuj in CID Ptuj.

Odpiralni čas

Od ponedeljka do petka od 9. do 18. ure,
kavarna, ki jo vodi Klub ptujskih študentov, je odprta
ob petkih in sobotah od 18. do 1. ure.

1. novembra je CID zaradi praznika zaprt.

Tečaji, delavnice, seminarji in druge oblike dela se dogajajo tudi zunaj tega časa. Čas brez organiziranih dogodkov je namenjen druženju, igranju namiznega tenisa, pikada, družabnih iger, poslušanju glasbe, zabavi ter pobudam mladinskih skupin in organizacij, ki lahko prostore in opremo uporabljajo brezplačno!

Kolofon

Številka 1

Letnik 2

Datum izida: 31. 10. 2008

Kraj izida: Ptuj

Cidopis je glasilo Centra interesnih dejavnosti Ptuj.

Izdal: CID Ptuj

Zanj: Jurij Šarman

Naklada: 400 izvodov

Foto na naslovnici: Andrej Lamut

Tiskarna: Grafis

Urednica Cidopisa in mentorica novinarske skupine v Centru interesnih dejavnosti: Polona Ambrožič

Oblikovalec in tehnični urednik: Andrej Lamut

Novinarji: Andrej Lamut, 17 let, gimnazijec; Barbara Ferčič, 23 let, absolventka; Jasmina Kokol, 16 let, gimnazijka; Luka Cvetko, 13 let, OŠ Velika Nedelja; Maja Kračun, 24 let, absolventka; Maruška Samobor Gerl, 22 let, študentka; Uroš Sitar, 21 let, študent; Živa Rokavec, 21 let, študentka

Lektorici: Barbara Ferčič in Maja Kračun